

natorer fra hver stat, må man også holde sig for øje, at skal det europæiske samarbejde udvikle sig rigtigt, skal alle nationaliteter være repræsenteret på alle niveauer, og der skal også være en fornuftig stemmevægt mellem små og store lande.

Nu har jeg ikke mere taletid, men jeg håber, at den debat, vi får fra nu af, og til regeringskonferencen er færdig, vil være en sober debat, hvor vi ikke sidder nede i skyttegravene og bekriger hinanden, men hvor vi prøver på hver fra vores indfaldsvinkel at forholde os til den europæiske udvikling, således at det bliver en europæisk debat, som den danske befolkning kan få lov til at deltage i.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg tager ordet, fordi jeg somme tider har lidt svært ved at finde ud af, hvor alvorligt jeg skal tage Det Konservative Folkeparti, når det drejer sig om EU-politikken.

Det er ikke mange uger siden, at vi i medierne kunne læse i spaltevis, at Det Konservative Folkeparti frem til regeringskonferencen ville kræve traktatændringer, der indebar, at der var områder, der direkte i Traktaten kom til at fremstå som områder, EU ikke skulle blande sig i. Altså områder, hvor det klokkeklart blev fastslået, at her var der tale om dansk suverænitet og alene dansk suverænitet, og her skulle EU ikke blande sig.

Og nu hører jeg hr. Kent Kirk stå og tale om, at vi må ikke låse os fast, vi skal være åbne over for al udvikling, og vi hører en hel del om det rettlige område osv., men vi hører intet om de områder, som jeg tror optager den danske befolkning meget, de områder, som Det Konservative Folkeparti bekymrede sig om for et par uger siden, eksempelvis det sociale område og arbejdsmarkedspolitikken osv. Og når man nu skal diskutere politik og det er så vigtigt, så synes jeg da, det må være utrolig vigtigt at få afgrænset EU's kompetence.

Så blev det også sagt med hensyn til USA's sololøb, at det må dreje sig om, hvordan vi så kan påvirke USA. Jamen det er jeg meget enig i. Det drejer det sig da om. Men så er det da netop ikke Vestunionen, man skal sige er stedet, for dér har vi netop ikke dialogen med USA. Vestunionen er jo netop stedet, hvor Europa skal kunne agere selvstændigt, selv om USA ønsker noget andet. Og det må da være i Danmarks sikkerhedspolitiske interesse, at vi har et så nært

samarbejde som muligt med USA også om de daglige beslutninger, at vi har dialogen, og at vi i de fora, vi beslutter at diskutere de ting i, sikrer, at både Vesteuropa og USA er med. Og derfor mener jeg under ingen omstændigheder, at Vestunionen er svaret, måske tværtimod.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne takke hr. Kristian Thulesen Dahl, fordi hr. Kristian Thulesen Dahl giver mig to minutter mere.

I den sidste del af min tale beskæftigede jeg mig med spørgsmålet om, hvor vi skulle trække grænserne i det europæiske samarbejde. Og der er måske ikke så mange, der har bemærket det, men dér har vi jo allerede i Maastricht-Traktaten trukket nogle grænser.

Der står i Maastricht-Traktaten – jeg tror, det er artikel 128, 129 og 130 – at der ikke må ske harmoniseringer på undervisningsområdet, sundhedsområdet og kulturområdet. Det er første gang i det europæiske samarbejde, at man har sagt: Her vil vi ikke se harmoniseringsforslag. Vi kan samarbejde, Kommissionen kan henstille til samarbejde, men Kommissionen har intet retsgrundlag til at stille harmoniseringsforslag.

Vi ønsker fra konservativ side at studere nærmere, om der er andre områder, som vi kan tage ind her, f.eks. den sociale fordelingspolitik, kan vi kalde det. Der kan jo være nogle, der føler, at der er en risiko for, at det, der hedder den sociale dimension, kunne udvikle sig til, at man også begynder at blande sig i folkepension og sociale ydelser osv.

Jamen vi vil meget gerne være med til sammen med andre partier og regeringen at undersøge, om vi i den nye traktat skal have en artikel, der siger, at vi ikke vil se forslag fra Kommissionen om harmoniseringer omkring pensioner og sociale ydelser osv.

Det er den tankegang, vi arbejder med, fordi vi mener, vi er så langt i den europæiske udvikling nu, at vi stort set har fået tingene til at fungere, stort set. Der er nye udfordringer, ja, men der er ikke behov for, at man skal tage nye områder ind. Og så er det vigtigt, at man sætter hegnsplade ned og siger: Her må der ikke etableres ens retsgrundlag osv., og dermed må Kommissionen ikke komme med harmoniseringsforslag.

Så jeg takker for, at jeg fik lejlighed til også at forklare det, for det er konservativ politik. Vi